

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/192/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118367983
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118367983.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka, JUDr. Marty Ny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom L. X, XXX XX G., proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408, zastúpenému zástupcom SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, v konaní o zaplatenie 1.674,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/42/2019-85 zo dňa 2. augusta 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/42/2019-85 zo dňa 2. augusta 2019 v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.674,- Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/42/2019-85 zo dňa 2. augusta 2019 vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 1.674,- Eur od 19.1.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku II., podľa ktorého žalobca má voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, v tejto časti **z r u š u j e a v r a c i a** vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.674,- Eur spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.674,- Eur od 19.1.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Podľa výroku II. okresný súd rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania tak, že žalobca má voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, odpor žalovaného, vyjadrenia sporových strán a za aplikácie ustanovení § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 6, 7 a 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 1, § 263 ods. 1, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2 Nariadenia Vlády SR č. 21/2013 Z.z. dospel k záveru, že žalobe žalobcu je nevyhnutné v celom rozsahu vyhovieť.

2. Okresný súd poukázal na záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorý sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka v zmysle § 261 ods. 1. Súd prvej inštancie vyjadril, že poškodený je podnikateľ, motorové vozidlo, ktoré bolo pri dopravnej nehode poškodené, používal v súvislosti s vykonávaním svojej podnikateľskej činnosti a aj náhradné vozidlo si zapožičal v súvislosti so zabezpečením výkonu podnikateľskej činnosti. Žalovaný - poisťovňa je rovnako podnikateľom.

Závazkové vzťahy vznikajú nielen na základe zmluvy, ale aj priamo zo zákona. V zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, poškodený (podnikateľ) je oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (žalovanému - podnikateľovi). Okresný súd mal za to, že záväzkový vzťah vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorý priamo zo zákona je vzťahom obchodnoprávnym. S poukazom na ustanovenie § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, ustanovenie § 261 je kogentné, nemožno sa od neho odchyliť, z ktorého titulu pre obchodnoprávny vzťah aj pri úrokoch z omeškania okresný súd aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka.

3. Čo sa týka aktívnej legitímácie žalobcu okresný súd uviedol, že bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávky medzi postupcom - spoločnosťou KATEMA, s.r.o. a postupníkom, ktorým bol žalovaný. Pasívna legitímácia na strane žalovaného vyplýva priamo z ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalobca nadobudol pohľadávku postúpením a s postúpenou pohľadávkou prechádzajú všetky práva a povinnosti s ňou spojené. Okresný súd mal aktívnu ako aj pasívnu legitímáciu strán preukázanú. Čo sa týka existencie a vzniku škody nebolo medzi stranami sporné, že dňa 3.10.2017 došlo v Martine, na ul. Kukučínovej ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému KATEMA, s.r.o. na jeho motorovom vozidle, a to prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo poistené u žalovaného. Poškodený bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo, pričom doba prenájmu bola 31 dní a výška nájomného za celé obdobie predstavovala sumu 2.008,80 Eur, čo bolo preukázané faktúrou č. 170494 od dodávateľa SetCar sk, a.s. a odberateľa KATEMA, s.r.o., Kláštor pod Znievom, v spojení so Zmluvou o nájme č. 442 zo dňa 04.10.2017. Existencia škody bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok medzi postupcom KATEMA, s.r.o., Kláštor pod Znievom a postupníkom, ktorým bol žalobca, kde v bode 5. došlo k vzájomnému započítaniu pohľadávok titulom odplaty za postúpenú pohľadávku s nájomným. K úhrade nájomného došlo započítaním a vzhľadom k tomu existencia škody bola jednoznačne preukázaná. Čo sa týka výšky škody, bolo namietané zo strany žalovaného denné nájomné. Podľa okresného súdu žalovaný tieto námietky nepreukázal. Nepreukázal tvrdenie, že nájomné bolo neprimerané vzhľadom na ceny nájomného v mieste a čase obvyklými, naopak bol to žalobca, ktorý výšku nájomného preukázal zmluvou o nájme, kde bolo dojednané denné zmluvné nájomné 64,80 Eur, ako aj faktúrou č. 170494, ktorá bola uhradená v plnom rozsahu vzájomným zápočtom. Čo sa týkalo namietanej dĺžky opravy, vykonaným dokazovaním, a to zákazkovým listom, faktúrou č. 244170163, ktorou bola fakturovaná oprava poškodeného motorového vozidla, ako aj podrobným písomným vyjadrením autoservisu, ktorý opravu realizoval, a to SECO AUTOTRANS s.r.o., Martin, na č.l. 34 vyplynulo, že vozidlo bolo prijaté do opravy dňa 3.10.2017 a opravené bolo dňa 3.11.2017. K prenájomu náhradného vozidla došlo deň nasledujúci potom, ako vozidlo poškodeného bolo prijaté na opravu do autoservisu. Ak bola zo strany žalovaného namietaná dĺžka opravy, túto dĺžku opravy mal okresný súd podrobne zdôvodnenú práve z písomného vyjadrenia autoservisu, ktorý opravu vykonával. Navyše okresný súd zdôraznil, že pokiaľ poškodenému z titulu škodovej udalosti bol vnútený stav, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo a ocitol sa v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, nebolo možné po ňom spravodlivo požadovať, aby si poškodený v tejto situácii robil prieskum, v ktorom autoservise mu opravu urobia za najkratší čas a navyše dobu opravy poškodeného vozidla nemal poškodený možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, a preto v tomto smere v dobe opravy zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, žeby tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej škodovej udalosti. Pokiaľ išlo o účelnosť z hľadiska možnosti využívania iných firemných vozidiel, ktorými poškodený disponoval, tak poškodený uviedol, že disponuje len dvoma motorovými vozidlami, a teda iným spôsobom chod firmy nedokázal zabezpečiť. Žalovaný bol povinný skončiť šetrenie poistnej udalosti, resp. poskytnúť vysvetlenie, z akého dôvodu odmietol poskytnúť poistné plnenie v lehote troch mesiacov odo dňa poistnej udalosti. K poistnej udalosti došlo dňa 3.10.2017, teda svoju povinnosť mal žalovaný splniť do 3.1.2018 a následne mal v lehote 15-tich dní poskytnúť poistné plnenie, t.j. do 18.1.2018. Keďže tak neučinil, od 19.1.2018 sa dostal do omeškania, a preto žalobca mal právo požadovať od tejto doby úroky z omeškania podľa ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka s použitím ust. § 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., pretože išlo podľa záverov okresného súdu o obchodno-závazkový vzťah. Žalobca požadoval úroky z omeškania nižšie, a to v sadzbe 5 % ročne z dlžnej sumy, a preto mu boli okresným súdom priznané v tejto výške.

4. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, keďže žalovaný mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho postúpenia veci. Žalovaný mal za to, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný. Náklady na prenájom náhradného vozidla v priznanej sume nepredstavujú účelne vynaložené náklady podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov a úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný v rozpore s ust. § 11 ods. 8 tohto zákona.

6. Žalovaný nesúhlasil s názorom okresného súdu, pretože v danej veci nemohlo dôjsť k vzniku škody na základe vzájomného zápočtu pohľadávok žalobcu a poškodeného, a to pohľadávky žalobcu na nájomnom a pohľadávky poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 3.11.2017, podľa žalovaného, postupovaná pohľadávka mala totiž existovať už v čase cesie. Postupca, a to spoločnosť KATEMA, s.r.o. nemohol mať v čase uzatvorenia zmluvy pohľadávku z titulu domnejšej náhrady škody voči žalovanému, ak neuhradil faktúru č. 170494 za prenájom náhradného vozidla. Z týchto dôvodov nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k pohľadávke na náhradu škody, keďže táto v čase cesie neexistovala. Podľa žalovaného žalobca nemá právny titul na vymáhanie žalovanej pohľadávky. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu nemožno zhojiť ani započítacím úkonom pohľadávok medzi žalobcom a poškodeným. Škoda mohla vzniknúť v majetkovej sfére poškodeného iba úhradou faktúry za prenájom vozidla.

7. Žalovaný namietal, že celkovú dobu prenájmu motorového vozidla okresný súd stotožnil s oprávneným nárokom na náhradu škody, čo podľa žalovaného nemôže obstať. V danom smere vždy sa musí jednať o skutočnú a preukázanú škodu v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Podľa predložených dôkazných prostriedkov nemožno požadované skutočnosti abstrahovať. Z vyjadrenia servisu SECO AUTOTRANS s.r.o., Jesenského 25, 036 01 Martin, IČO: 31 607 713, k oprave, vôbec nevyplýva časový harmonogram jednotlivých opravárenských prác, ani dĺžka ich trvania. Samotná oprava mala byť podľa servisu vykonaná za dva a pol týždňa. Vzhľadom na tieto okolnosti nemožno zistiť, či doba opravy bola skutočne potrebná a v celom rozsahu účelná. Dôvodné pochybnosti vyvoláva už iba skutočnosť, že technik vykonal obhliadku motorového vozidla až dňa 9.10.2017, t.j. 6 dní po jeho prijatí do servisu. Hodnoverným dôkazným prostriedkom nemôže byť ani zákazkový list, ktorý žalobca pripojil k žalobe. Tento dokument je nepodpísaný a neverifikovaný. Z tohto dôvodu nemôže byť dĺžka oprávneného nájmu preukázaná ani na základe faktúry za opravu poškodeného vozidla. Žalovaný považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný a nepresvedčivý. Nemožno súhlasiť ani s tým, že dôkazné bremeno ohľadom vyššie namietaných skutočností zaťažuje žalovaného. Škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie (alebo prenájom) osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Pri absencii niektorého z týchto znakov nemôže byť poškodenému priznaná náhrada škody. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu.

8. Žalovaný poukázal na ust. § 11 ods. 6 písm. a), ods. 8, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. a mal za to, že nebolo namieste priznať úroky z omeškania. Podľa žalovaného poisťovateľ je povinný skončiť likvidáciu poisťnej udalosti v lehote podľa ust. § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. iba v prípade, ak bol nárok na náhradu škody preukázaný. V prejednávanej veci však z dôvodov na strane žalobcu, resp. poškodeného k skončeniu likvidácie nedošlo (poškodený nepredložil požadovanú dokumentáciu - potvrdenie o zaplatení nájomného za náhradné vozidlo a výpis z knihy jász). Absencia preukázaného nároku na náhradu škody preto v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania podľa žalovaného by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovaný preto nemôže byť sankcionovaný povinnosťou zaplatiť úroky z omeškania, ak jeho postup zodpovedá zákonným požiadavkám a ukončeniu likvidácie bránili iba dôvody na strane žalobcu. Obdobný názor zaujal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Túto argumentáciu žalovaný prezentoval už v predchádzajúcom priebehu konania. S týmito skutočnosťami sa okresný súd absolútne nezaoberal. V napadnutom rozsudku okresného súdu absentuje akákoľvek argumentácia súdu, ktorá by odôvodňovala priznanie úrokov z omeškania v rozpore s citovanými

zákonnými ustanoveniami. Žalovaný mal za to, že okresný súd postupoval nesprávne aj pri určení eventuálnej výšky úroku z omeškania. V odôvodnení okresný súd uviedol, že nárok posudzuje podľa ustanovení Obchodného zákonníka a žalobca by mal mať nárok na úrok z omeškania vo výške 9% ročne. Takéto tvrdenie podľa žalovaného nemôže obstať. Závazkový vzťah medzi poisťníkom a žalovaným vznikol z poisťnej zmluvy, a teda má charakter občianskoprávneho vzťahu. Nesprávny právny názor okresného súdu sa síce v tomto rozsudku v jeho výroku neprejavil, avšak vo všeobecnosti takéto pochybenie súdu dotvára celkový nesprávny postup pri skúmaní nároku žalobcu na úroky z omeškania. Žalovaný mal za to, že rozsudok okresného súdu je v tomto smere nepreskúmateľný, nezrozumiteľný a zaťažený vadou konania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalovaný prostredníctvom zástupcu žiadal, aby za aplikácie ust. § 219 ods. 3 CSP v nadväznosti na ust. § 378 ods. 1 CSP bolo upovedomenie o mieste a čase prípadného verejného vyhlásenia rozsudku doručené elektronickými prostriedkami na e-mailovú adresu E..

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 18.09.2019. Žalobca mal za to, že je preukázaná aktívna legitímácia na jeho strane, čo vyplýva aj z rozsudkov Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/30/2019-147 zo dňa 25.04.2019, z rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 43Cob/54/2019-124 zo dňa 13.06.2019, v zmysle ktorých je odôvodnenie rozhodnutí okresných súdov v obdobných veciach zrozumiteľné a dostatočne vyčerpávajúce na to, aby bolo zrejmé, aký myšlienkový postup viedol okresný súd pri rozhodovaní vo veci. Žalobca mal za to, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby bola daná odpoveď na každý argument. V danom smere sa kladie dôraz na jednoduchosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia. Žalobca uviedol, že sa stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019, podľa ktorého sa žalovaný snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom „rozfázovať“ a následne rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Zmluva tvorí jeden celok, ktorý upravuje vzájomné práva a povinnosti strán. V rámci tejto zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Nie je rozdiel, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019, a to, že záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať potom vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Ďalej žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018 z ktorého vyplýva, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože išlo o nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody.

10. K dĺžke nájmu náhradného vozidla žalobca poukázal aj na odsek 17. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/75/2018 zo dňa 19.09.2018, podľa ktorého dobu opravy vozidla poškodený nemal možnosť ovplyvniť, a preto k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Ďalej v tomto rozhodnutí krajský súd uviedol, že ak žalovaný namietal tvrdenia a dôkazy o výške a dôvodnosti žalobcom uplatnenej škody, tak bolo na ňom, aby poskytol v rámci dokazovania nielen tvrdenia, ale tiež dôkazy, ktorými by podložil svoje závery, k čomu v danom prípade nedošlo. Žalobca zdôraznil, že záujmom každého servisu je, aby poškodené vozidlo bolo v čo najkratšom čase opravené a oprava uhradená. Tvrdenia žalovaného v tomto smere o dĺžke trvania opravy považoval žalobca za neopodstatnené.

11. K uplatneným úrokom z omeškania žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019, podľa ktorého ukončenie prešetrovania žalovaného, aj keď so záverom, že neposkytne poisťné plnenie, ktoré vykonal v lehote stanovenej v ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je vyjadrená v ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Žalobca ako právny nástupca poškodeného si uplatnil priamo právo na náhradu škody podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. proti poisťovni, a preto nebol dôvod doručovať poisťovni následne ešte právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené by platilo len v prípade, keby poisťovňa stranou sporu nebola a povinnosť plniť by

jej vyplývala z právneho vzťahu k poisťovníkovi, ktorý bol stranou sporu. Podľa žalobcu nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného, že oznámením o odmietnutí poisťného plnenia si žalovaný splnil podmienku v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá ho v zmysle ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona zbavuje povinnosti platiť úroky z omeškania, nakoľko ide o špeciálnu úpravu platenia úroku z omeškania vo vzťahu k ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Otázka splatnosti poisťného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 tohto zákona. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poisťné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V prípade prijatia výkladu žalovaného by nebolo možné za situácie uplatnenia si poisťného plnenia priznať v konaní úrok z omeškania. Pokiaľ žalovaný poukazuje na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, tak žalobca dal do pozornosti skutočnosť, že rozhodovacia prax v tomto smere nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd napr. v rozsudku sp. zn. 5Obo 19/2009 zo dňa 25.03.2009. V uvedenej otázke však doposiaľ nebolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie s priznaním trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. K doručenému vyjadreniu žalobcu žalovanému postupom okresného súdu, keď tento vyzval zástupcu žalovaného podaním zo dňa 20.09.2019 (č.l. 115 spisu) k možnosti vyjadrenia sa v lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, do momentu konania a rozhodovania krajským súdom túto možnosť žalovaný nevyužil.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP postupom bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.674,- Eur potvrdený, ako v tomto výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a v časti výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 1.674,- Eur od 19.1.2018 do zaplatenia v spojení s výrokom II. ako závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bol rozsudok okresného súdu zrušený a v tejto časti vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s ust. § 391 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

14. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/192/2019-126 zo dňa 17.02.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 14.04.2020, na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, ako aj v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP upovedomením o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami na e-mailovú adresu zástupcu žalovaného E., ktorú uviedol zástupca žalovaného v odvolaní zo dňa 6. septembra 2019, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

15. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho konania a rozhodovania bol rozsah odvolacích dôvodov žalovaného obsiahnutých v ním podanom odvolaní zo dňa 6. septembra 2019, ktorým namietol rozsudok okresného súdu z dôvodu nesprávneho zhodnotenia vykonaných dôkazov a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. K jednotlivým odvolacím dôvodom žalovaného krajský súd uvádza, že je tu daná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Vyplýva to z charakteru uplatňovaného nároku, ktorý bol predmetom postúpenia. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 3.11.2017 (č.l. 15 spisu) poškodený ako postupca - spoločnosť KATEMA, s.r.o., so sídlom Kláštor pod Znievom, ktorému poisťnou udalosťou (dopravnou nehodou) bola spôsobená dňa 03.10.2017 na vozidle Škoda Superb, EČV: MT231EC škoda vozidlom Škoda Octavia, EČV: MT418CS, postúpil peňažnú pohľadávku voči žalovanému ako poisťovní. Nepochybne bolo v zmysle výsledkov vykonaného dokazovania preukázané, že poškodený v rámci poisťného plnenia mal nárok na poisťné plnenie v rovine vzniknutej škody, ktorú pohľadávku poškodený ako

postupca - spoločnosť KATEMA, s.r.o. postúpila na žalobcu a ktorá postúpená pohľadávka mala pôvod v tejto poisťnej - škodovej udalosti. Poškodený bol nútený si zabezpečiť po dobu opravy poškodeného motorového vozidla náhradné vozidlo, nájom ktorého poškodený bol povinný zaplatiť žalobcovi, k zaplateniu ktorého nájmu došlo spôsobom započítania vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného vyjadreného v bode 5. uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky. Poškodený mal nárok na poisťné plnenie, náhradu škody v nájme náhradného motorového vozidla, t.j. mal pohľadávku voči žalovanému, ktorej bol veriteľom. Poškodený žalobcovi ako prenajímateľovi nájmné uhradil spôsobom započítania odplaty za postúpenú pohľadávku, ktorá odplätnosť bola dohodnutá medzi žalobcom a poškodeným.

17. Krajský súd dodáva, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu poisťného plnenia, ktorá predstavovala náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou - poisťnou udalosťou zo dňa 03.10.2017. Inými slovami, jednalo sa o nárok poškodeného, spoločnosti KATEMA, s.r.o. voči žalovanému ako poisťovní, t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedalo ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. K úhrade nájmného poškodeným, a to spoločnosťou KATEMA, s.r.o. voči žalobcovi došlo formou započítania (čo poznamenáva krajský súd je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady), keď na započítanie bolo použité nájmné za náhradné motorové vozidlo s odplatom za postúpenú pohľadávku žalobcovi, ktorá bola dohodnutá v zmluve o postúpení pohľadávky. Vznik a existencia postupovanej pohľadávky na žalobcu, a to škody, bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 3.11.2017, a to žalobca a poškodený - spoločnosť KATEMA, s.r.o. dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájmného za náhradné vozidlo sa navzájom započítavajú. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka nároku na poisťné plnenie spočívajúca v škode, nákladoch za užívanie náhradného motorového vozidla, ktorá vznikla dohodnutým spôsobom započítania vzájomných nárokov postupcu a postupníka v uzavretej Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 3.11.2017, preto predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola existujúca pohľadávka a tým nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného, ktorý tvrdil, že v čase postúpenia ešte pohľadávka neexistovala.

18. Krajský súd nehodnotil ako relevantný ani odvolací dôvod žalovaného ktorý namietal, že nebola žalobcom preukázaná účelnosť nákladov vynaložených v príčinnej súvislosti s dopravnou - poisťnou udalosťou, ani ich nevyhnutnosť. V tomto smere o nevyhnutnosti a účelnosti nákladov vynaložených v súvislosti s poisťnou udalosťou, ktoré spočívali v nájme náhradného motorového vozidla poškodeným za dobu opravy vozidla boli v súdnom spore žalobcom predložené listinné dôkazy, a to Zmluva o nájme č. 442 zo dňa 04.10.2017 uzavretá medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným spoločnosťou KATEMA, s.r.o. ako nájomcom, v ktorej bola dohodnutá doba nájmu od 04.10.2017. Ďalším dôkazom bolo čestné prehlásenie poškodeného, v ktorom okrem iného sa uvádza, že z dôvodu nutnej opravy bol poškodený nútený si zapožičať vozidlo od žalobcu na zabezpečenie chodu firmy v spojení so zákazkovým listom č. 244170170 zo dňa 03.10.2017, vyjadrenie k oprave zo strany opravovne SECO AUTOTRANS s.r.o., so sídlom v Martine (č.l. 34), faktúra č. 244170163, aj z obsahu ktorej vyplynulo, že vozidlo bolo prijaté do opravy dňa 03.10.2017 a oprava bola vykonaná 03.11.2017. Žalobca v súhrnnosti doložených listinných dôkazov preukázal, že počas celej doby opravy poškodeného vozidla bolo potrebné zabezpečiť nájom náhradného motorového vozidla. Oproti tomu uplatnenú obranu žalovaný nepreukázal ak namietal, že žalobca nepreukázal nevyhnutnosť a účelnosť nákladov súvisiacich s nájmom náhradného motorového vozidla. Na tieto žalobcom predložené listinné dôkazy je potrebné nazerať v komplexnosti a v súhrnnosti a nie je možné vyňať len jeden z nich tak, ako to uvádzal žalovaný v odvolaní, pokiaľ poukazoval len na jeden z dôkazov, a to, že hodnoverným dôkazným prostriedkom nemôže byť zákazkový list, ktorý nie je podpísaný a nie je verifikovaný.

19. Okresný súd preto správne skonštatoval, že žalobca preukázal účelnosť nákladov za nájom náhradného motorového vozidla počas doby opravy poisťnou udalosťou poškodeného vozidla a pokiaľ žalovaný uplatňoval procesnú obranu s námietkou týkajúcou sa dĺžky opravy, čo sa malo prejavovať v neúčelnosti uplatnených nákladov žalobcom, tak dôkazné bremeno zákonite mal v rovine tejto procesnej obrany žalovaný. Poškodený nemal objektívne možnosť ovplyvniť dĺžku trvania opravy a ani v stave vnútenej poisťnej udalosti, za ktorú poškodený neniesol zodpovednosť, ho neprimerane zaťažovať vyhľadávaním si čo najrýchlejšej a najlacnejšej opravovne, ak takéto správanie a konanie poškodenému neukladá žiadna právna norma. Ak poškodený riešil stav poisťnej udalosti do ktorej sa dostal konaním poisteného u žalovaného tak, že si zabezpečil opravu poškodeného vozidla a po dobu opravy bol nútený mať v nájme náhradné motorové vozidlo, tak výsledok tohto stavu v náhrade nákladov

za nájom náhradného motorového vozidla je stavom preukázanej nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov. Bol to žalovaný, ktorý svoju obranu nepreukázal tak, ako mu to vyplýva aj z Čl. 8 CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Okresný súd preto správne vyvodil, že na túto obranu žalovaný mal dôkazné bremeno za stavu, keď krajský súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi vyslovenými súdom prvej inštancie, že žalobca preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za nájom náhradného motorového vozidla. Krajský súd má za to, že obrana žalovaného v tomto smere zostala len v rovine tvrdení, nepreukázania dôkazmi, ktoré mal predkladať žalovaný. Žalovaný ak namietal neúčelnosť žalobcom uplatnených nákladov, resp. túto účelnosť spochybnil, tak mal si plniť dôkaznú povinnosť k preukázaniu jeho tvrdenia o pozitívne existujúcej neúčelnosti a absencii nevyhnutnosti vynaloženia nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla v tom rozsahu, ako uplatňoval žalobca.

20. Vzhľadom k vyššie uvedeným zhodnoteniam krajským súdom vyplýva, že v tejto napadnutej časti rozsudku okresného súdu a ním prijatých záverov, boli tieto vyjadrené v dostatočnom rozsahu, aby sa mohli stať predmetom posudzovania a hodnotenia zo strany odvolacieho súdu. Ani jeden z odvolacích dôvodov žalovaného, a to námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a námietka nepreukázania účelnosti vynaložených nákladov na nájom náhradného motorového vozidla neboli hodnotené ako relevantné. Za tohto stavu preto v odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.674,- Eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

21. Krajský súd mal však za to, že vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 1.674,- Eur od 19.1.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku v spojení so závislým výrokom II. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bolo rozhodnutie predčasné a v nedostatočnom rozsahu zdôvodnené k uplatnenému príslušenstvu, a to úroku z omeškania. Je nepochybné, že žalovaný v časti žalobcom uplatneného príslušenstva, a to úroku z omeškania zaslal obranu v podaní zo dňa 1. júla 2019 (č.l. 51, 52 spisu) k aplikácii ustanovení § 11 ods. 6 písm. a), ods. 7 a ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“). Súčasne aj na pojednávaní konanom dňa 02.08.2019 sa žalovaný vyjadril okrem iného k podmienkam pre priznanie úroku z omeškania s poukazom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 s ktorou obranou, tvrdeniami žalovaného sa okresný súd v napadnutom rozsudku spôsobom vyžadovaným aj zákonom, a to riadneho zdôvodnenia nevysporiadal. Okresný súd v rámci nového konania žalobcom uplatnený úrok z omeškania dostatočným spôsobom zákonne vyžadovaným zdôvodní tak, aby z jeho odôvodnenia bola zrejماً aplikácia ustanovení § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. vo väzbe na zistený skutkový stav s poukazom aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26. februára 2019, s prihliadnutím aj na doterajšiu rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Žiline - rozhodnutie sp. zn. 13Cob/7/2019 zo dňa 26.06.2019, avšak zdôrazňuje krajský súd, s ohľadom na skutkové okolnosti danej sporovej právnej veci a zisteného dôkazného stavu. Pre ďalšie konanie okrem už vyjadreného krajský súd uvádza, že na posúdenie uplatneného úroku z omeškania sa vyžaduje, aby tomuto posúdeniu predchádzal zistený dôkazný stav preukázaný sporovými stranami, a to uplatnenie nároku žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom - poškodeným na poistné plnenie u žalovaného, preukázanie žalovaným, že v zákonnej lehote dal žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi - poškodenému vysvetlenie a až následne na základe zisteného skutkového stavu je možné sa súdom prvej inštancie vyjadríť k aplikácii rozhodných ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. vo väzbe k tvrdeniam žalobcu a obrane žalovaného. Pre predčasné a nie riadnym spôsobom odôvodnené závery napadnutého rozsudku okresného súdu viažuce sa k výrokovej časti I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 % - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 1.674,- Eur od 19.1.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku v spojení so závislým výrokom II. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bol rozsudok v tejto časti zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

22. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.